

سیمای سوره طارق

این سوره، هفده آیه دارد و در مکه نازل شده است.
نام سوره برگرفته از آیه اول است و به معنای کوبنده می‌باشد.
محور مطالب این سوره دو چیز است: یکی هشدار نسبت به معاد و دیگری
نعمت قرآن و جایگاه والای آن.

توجّه دادن انسان به منشأ وجودی اش که آبی پست و ناچیز بوده است، زمینه
پذیرش قدرت لایزال الهی بر آفرینش دوباره انسان و حضور او در دادگاه
رسواگر قیامت را فراهم می‌آورد و اینها همه برگرفته از وحی صادق آسمان است
که مخالفان آن را شوختی می‌پندارند، در حالی که قطعی و حتمی است و هرچه
کافران علیه آن توطئه کنند، به خودشان بازمی‌گردد.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند بخشندۀ مهربان

۱﴿ وَالسَّمَاءُ وَالْطَّارِقُ ﴾۲﴿ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْطَّارِقُ ﴾۳﴿ النَّجْمُ
الثَّاقِبُ ﴾۴﴿ إِن كُلُّ نَفْسٍ لَمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ﴾۵﴿ فَلَيَنْظُرْ أَإِنْسَانٌ
مِمْ خُلْقَ ﴾۶﴿ خُلْقٌ مِنْ مَاءٍ دَافِقٌ ﴾۷﴿ يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الْصُّلْبِ وَ
الثَّرَائِبِ ﴾۸﴿ إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ ﴾۹﴿ يَوْمَ ثُبُلَى السَّرَّائِرُ
۱۰﴿ فَمَا لَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٌ

سوگند به آسمان و ستاره طارق. و تو چه دانی که طارق چیست؟ ستاره‌ای است درخشندۀ. (به اینها سوگند که) هیچ کس نیست مگر آنکه بر او نگهبانی است. پس انسان بنگرد که از چه آفریده شده است. از آبی جهنده آفریده شده است. که از بین کمر و سینه بیرون می‌آید. همانا او بر باز گرداندش تواناست. روزی که اسرار آشکار شود. پس برای انسان، هیچ قدرتی (از درون) و یاوری (از بیرون) نیست.

نکته‌ها:

- «طارق» به معنای کسی است که در شب وارد شود و در را بکوبد. «طَرَق» کوبیدن و «مِطْرَقَة» وسیله کوبیدن است و «طريق» به راه گفته می‌شود، زیرا زیر پا کوبیده می‌شود.
- «ثاقب» به معنای سوراخ کردن است، گویا این ستاره با نور خود تاریکی شب را سوراخ می‌کند. «صُلْب» به معنای محکم و مراد از آن، ستون فقرات پشت است و «ترائب» به استخوان‌های سینه گفته می‌شود.
- «ثُبُلَى» از «بلوی» به معنای آزمایش است که عامل آشکار شدن حقیقت‌هاست.

- طبق روایتی از امام صادق علیه السلام مراد از طارق، ستاره رُخْل است که ستاره امیرالمؤمنین و اوصیای اوست.^(۱)
- اشعت بن قیس که از منافقان بود، شبانه حلوایی برای حضرت علی علیه السلام آورد و در خانه را زد تا با هدیه حلوای شب، در روز مرتکب خلافی شود. حضرت، نام او را که شبانه در خانه‌اش را کوبید، طارق نامید.^(۲)
- مشابه آیه ۴ این سوره را در سوره انفطار می‌خوانیم: «وَ إِنَّ عَلِيَّكُمْ لَحَافِظِينَ كَرَامًا كَاتِبِينَ يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ» بر شما نگهبانانی گماشته شده که بزرگوارانه، بدون کینه و سوء ظن، کارهای شما را می‌نویسند و آنچه انجام می‌دهید می‌دانند.

پیام‌ها:

- ۱- انسان و تمام کارهای او تحت حفاظت فرشتگان الهی است. (هم ثبت اعمال و هم حفظ از حوادث) «إِنَّ كُلَّ نَفْسٍ لَّا يَعْلَمُ حَفْظَهُ»
- ۲- چگونگی تولّد فرزند، از انعقاد نطفه تا خروج از شکم مادر، باید مورد مطالعه و دقّت قرار گیرد که هم زمینه خداشناسی است و هم معادشناسی. «فَلَيَنْظُرْ إِلَّا إِنَّهُ مِنْ خَلْقِنِي...»
- ۳- انسان به خاطر دارا بودن عقل و علم و استعداد باید در آفرینش خود دقّت کند. «فَلَيَنْظُرْ إِلَّا إِنَّهُ مِنْ خَلْقِنِي...»
- ۴- توجه به آفرینش انسان، زمینه ایمان به معاد است. «عَلَى رَجْعِهِ لِقَادِرٍ»
- ۵- معاد جسمانی است و جسم انسان در قیامت دوباره زنده می‌شود. «رجوعه»

﴿۱۱﴾ وَ السَّمَاءُ ذَاتُ الرَّجْعِ ﴿۱۲﴾ وَ الْأَرْضُ ذَاتُ الصَّدْعِ
 ﴿۱۳﴾ إِنَّهُ لَتَقُولُ فَصْلٌ ﴿۱۴﴾ وَ مَا هُوَ بِالْهَرْبِ ﴿۱۵﴾ إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ
 كَيْدًا ﴿۱۶﴾ وَ أَكِيدُ كَيْدًا ﴿۱۷﴾ فَمَهِلْ إِلَّا كَافِرِينَ أَمْهَلْهُمْ رُؤْيَا

۲. نهج البلاغه، خطبه ۲۲۴.

۱. تفسیر برهان.

سوگند به آسمان باران زا. سوگند به زمین که (برای خروج گیاهان) بر شکافته است. که همانا این قرآن سخنی است قاطع. و هزل و شوخي نیست. همانا کافران پیوسته نیرنگ می‌کنند. و من نیز تدبیر می‌کنم. پس کافران را مهلت ده و اندک زمانی آنان را به خود واگذار.

نکته‌ها:

- «رجع» به معنای باران است، شاید به خاطر رجوع بخار آب به زمین به صورت باران. «صدع» به معنای شکافته شدن زمین برای رویش گیاهان است. «هَزَل» به معنای سخن بی‌محتوی است. «کید» یعنی طرح و نقشه مخفیانه و غافلگیرانه.
- «مَهْلَل» و «أَمْهَل» به یک معنا هستند و برای تأکید در دو قالب آمده‌اند و هر دو به معنای مهلت دادن است. «رویدا» به معنای مهلت اندک است.
- آسمان و زمین برای تولید گیاه، نظیر پدر و مادر برای تولد انسان هستند.
- نزول باران و آمادگی زمین، بستری برای رشد گیاهان است. نزول قرآن و آمادگی انسان نیز زمینه برای رشد انسان‌هاست. نام قرآن در کنار نام باران آمده است.
- برای زدودن شک، هم باید منطقی سخن گفت و هم قاطع. سوگند‌های پی در پی خداوند، برای رفع هرگونه شک و تردید از مخالفان و تقویت اعتقاد و باور مؤمنان است.
- «القول فصل» به جای «القول فاصل» یعنی قرآن، سراسر فصل است و میان حق و باطل فاصله می‌اندازد. نظیر اینکه می‌گوییم: فلانی شکر است، یعنی یک پارچه شیرینی است.
- پیامبر اکرم ﷺ فرمودند: به زودی فتنه‌ها در میان شما ظاهر خواهد شد. پرسیدند راه نجات چیست؟ فرمود: «كتاب الله فيه نبأ من قبلكم و خبر ما بعدكم و حكم ما بينكم هو الفصل» قرآن که اخبار پیشینیان و آیندگان و داوری شما در آن است. آن کلامی است که حق را از باطل جدا می‌کند. در ادامه فرمودند: «و من ابتعنی الهدى في غيره اضلله الله» هر کس هدایت را در غیر قرآن جستجو کند، خداوند او را گمراه می‌کند.^(۱)

۱. تفسیر نمونه.

پیام‌ها:

- ۱- قیامت، روز بروز و ظهور افکار و کردار آدمیان است. «یوم تبلی السرائر»
- ۲- انگیزه‌ها و روحیات انسان، در قیامت او اثر دارند. «یوم تبلی السرائر»
- ۳- قیامت، روز افسای اسرار و شرمندگی است: «تبلی السرائر» و انسان نیز برای کتمان یا جبران گذشته خود نمی‌تواند کاری بکند. «فَإِنَّهُ مَنْ قَوَّةٌ وَلَا نَاصِرٌ»
- ۴- رجعت انسان در قیامت، همچون رجعت آب بخار شده دریا، از آسمان به زمین است. «عَلَى رَجْعِهِ لِقَادِرٍ - وَالسَّمَاءُ ذَاتُ الرَّجْعِ»
- ۵- ارزش هر موجودی وابسته به آثار و برکات آن است. «ذَاتُ الرَّجْعِ - ذَاتُ الصَّدْعِ»
- ۶- قرآن، فرقان و جداکننده حق از باطل است، نه رمان و غیر واقعی. «إِنَّهُ لِقَوْلِ فَصْلٍ وَمَا هُوَ بِالْمُزْلِلِ»
- ۷- نیرنگ کفار، دائمی، سخت و حتمی است، از آن غافل نشوید. «إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا»
- ۸- برخورد خداوند با انسان، متناسب با عمل اوست. اگر در راه خیر قدم بردارد، خدا هدایتش می‌کند: «جَاهَدُوا فِينَا لِنَهْدِيْنَهُمْ»^(۱) و اگر به دنبال کید باشد، گرفتار کید الهی می‌شود. «يَكِيدُونَ كَيْدًا وَ اكِيدَ كَيْدًا»
- ۹- قرآن، میزان تشخیص حق از باطل است. «إِنَّهُ لِقَوْلِ فَصْلٍ»
- ۱۰- کافران با خدا طرفند و تدبیر خداوند سخت است. «يَكِيدُونَ كَيْدًا وَ اكِيدَ كَيْدًا»
- ۱۱- آنان مسلمانان را غافلگیر می‌کنند ما نیز آنان را غافلگیر می‌کنیم. «يَكِيدُونَ... اكِيدَ»
- ۱۲- در برخورد با دشمن، نه خود عجله کنید و نه از خدا عجله بخواهید. «فَمَهْلِكُ الْكَافِرِينَ»
- ۱۳- غفلت از دشمن هرگز، ولی مهلت دادن مانع ندارد. «أَمْهَلْهُمْ»
- ۱۴- سعه صدر، شرط لازم برای رهبری است. «أَمْهَلْهُمْ»
- ۱۵- مقدار مهلت به دشمن، به قدری نباشد که فرصت را از شما بگیرد. «رُوِيدَا»
«وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ»